

Danmark, er meget sjældent udtryk for race-overlegenhedsfølelse eller racehad. Snarere er det måske underlegenhedsfølelse på grund af svigtende viden om egne rødder og mangel på sikkerhed om egen identitet.

Svar (9/4 96)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Udenrigsministeriet og Justitsministeriet har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

Der gås ud fra, at spørgeren henviser til den udtalelse, der for nylig er afgivet af FN's race-diskriminationskomité i anledning af Danmarks seneste rapport til FN i henhold til den internationale konvention af 21. december 1965 om afskaffelse af alle former for racediskrimination.

I komiteens konklusioner udtrykkes bl.a. »bekymring over, at der i de sidste 6 år kun er registreret tre domfældelser mod medlemmer af neonazistiske grupper, selv om der er udsendt nye instruktioner til anklagerne«. Komiteen anbefaler i denne forbindelse, at Danmark styrker forholdsreglerne med henblik på en fuld gennemførelse af konventionens artikel 4.

Som bekendt vedtog Danmark i 1971 bl.a. en ændring af straffelovens § 266 b med henblik på Danmarks ratifikation af racediskriminationskonventionen.

Straffelovens § 266 b er senest blevet ændret ved lov nr. 309 af 17. maj 1995, hvorefter det ved straffens udmåling skal betragtes som en skærpende omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirksomhed.

Der henvises i denne forbindelse til forslaget til lov om ændring af den omhandlede straffelovsbestemmelse, der blev fremlagt i Folketinget den 9. november 1994, samt den af Retsudvalget afgivne betænkning om lovforslaget af 6. april 1995, hvor det af flertallet bl.a. anførtes, at man lagde vægt på, at det nye stk. 2 i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget anvendes mere aktivt af anklagemyndigheden, end tilfældet har været med den hidtidige bestemmelse.

De gældende bestemmelser i straffeloven opfylder efter regeringens opfattelse konventionens krav, samtidig med at der ikke hermed sker begrænsninger i ytringsfriheden, der går ud over de begrænsninger, der i ethvert demokratisk samfund nødvendigvis må være knyttet til bl.a. denne frihed.

I Danmarks næste rapport til komiteen, der skal afleveres den 8. januar 1997, vil der være anledning til over for komiteen at redegøre nærmere for de nugældende danske regler og anklagemyndighedens tiltalepraksis.

Spm. nr. S 1830

Til sundhedsministeren (27/3 96) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren i fortsættelse af svar på spørgsmål nr. S 1564 oplyse, hvilke forskrifter der uden for reglerne om forskningsprojekter gælder for Det medicinske Fødselsregister og Landspatientregisteret med hensyn til indsamling og videregivelse af oplysningerne, egenacces samt slette- og samtykkeregler, og vil ministeren endvidere oplyse, hvorvidt de myndigheder og andre, der udspørger landets borgere, er pålagt at oplyse borgerne om, at de ikke er forpligtet til at give de omhandlede oplysninger?«

Begrundelse

Det er af afgørende betydning, at den enkelte borgers fundamentale retssikkerhed varetages gennem de regler, der fastsættes.

Svar (10/4 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Oplysninger i Landspatientregisteret kan tilvejebringes fra sygehuskommunernes hospitalsinformationssystemer, fra det fælleskommunale hospitalsinformationssystem samt fra private sygehuse/klinikker. Oplysninger, som kan henføres til bestemte personer, skal slettes senest efter 20 år.

Oplysninger i Det medicinske Fødselsregister kan tilvejebringes fra Landspatientregisteret, CPR-registeret, Sundhedsstyrelsens Dødsårsagsregister og på baggrund af fødselsanmeldelser. Sletningsfristen er 40 år.

For begge registre gælder som hovedregel, at oplysninger, som kan henføres til bestemte personer, ikke kan videregives til private eller offentlige myndigheder, medmindre der er